

De mobiliteitsklasse worden ingedeeld onder de categorie **A t/m E**

Cliënten in Mobiliteitsklasse A zijn voor wat betreft hun mobiliteit vrijwel zelfstandig. Normaliter is er geen risico op fysieke overbelasting voor de zorgverlener. Cliënten in Mobiliteitsklasse A zijn actief, het onderhouden van de mobiliteit is belangrijk voor zowel de cliënt als de zorgverlener.

Cliënten in Mobiliteitsklasse B zijn qua mobiliteit vrij zelfstandig maar niet in staat om de transfers en ADL activiteiten zelfstandig uit te voeren. De hulp die hierbij nodig is, is echter over het algemeen niet fysiek overbelastend voor de zorgverlener. Deze hulp kan bestaan uit aanwijzingen of richting geven bij het opstaan. Eventueel is er combinatie met kleine hulpmiddelen zoals een papegaai of een draaischijf*. Cliënten in Mobiliteitsklasse B zijn actief, het onderhouden van de mobiliteit is belangrijk voor zowel de cliënt als de zorgverlener.

Cliënten in Mobiliteitsklasse C zijn qua mobiliteit in beperkte mate actief en niet in staat om de transfers en ADL activiteiten zelfstandig uit te voeren. Als er geen maatregelen worden genomen is hulp die de cliënt nodig heeft fysiek overbelastend voor de zorgverlener. Daarom is het nodig gebruik te maken van hulpmiddelen die de handelingen (deels) overnemen, terwijl de cliënt hierbij nog steeds actief is. Cliënten in Mobiliteitsklasse C kunnen niet zelfstandig opstaan, zijn meestal rolstoelgebonden, hebben enige rompbalans en kunnen enigszins steun nemen op tenminste één been. Een kenmerkend hulpmiddel voor cliënten in Mobiliteitsklasse C is de actieve of stalift. Cliënten in Mobiliteitsklasse C zijn actief. Het is voor zowel de cliënt als de zorgverlener belangrijk de resterende mogelijkheden te stimuleren en de achteruitgang in mobiliteit af te remmen.

Cliënten in Mobiliteitsklasse D zijn qua mobiliteit vrij passief en niet in staat om de transfers en ADL activiteiten zelfstandig uit te voeren. Als er geen maatregelen worden genomen is hulp die de cliënt nodig heeft fysiek overbelastend voor de zorgverlener. Daarom is het nodig gebruik te maken van hulpmiddelen die de handelingen (grotendeels) over te nemen. De cliënt is hierbij nog maar zeer beperkt of helemaal niet actief. Cliënten in Mobiliteitsklasse D hebben onvoldoende rompbalans en kunnen geen steun nemen op één of beide benen. Een kenmerkend hulpmiddel voor cliënten in Mobiliteitsklasse D is de passieve tillift. Ook volledig te tillen kinderen van meer dan 12 kilo vallen in Mobiliteitsklasse D. Volwassen cliënten in Mobiliteitsklasse D zijn in zeer beperkte mate actief, toch is het onderhouden van deze activiteit erg belangrijk voor zowel de cliënt als de zorgverlener. Het voorkomen van complicaties van immobiliteit (zoals contracturen of decubitus) is een extra aandachtspunt.

Cliënten in Mobiliteitsklasse E zijn qua mobiliteit vrijwel volledig passief en niet in staat om de transfers en ADL activiteiten zelfstandig uit te voeren. Ze zijn bijna volledig bedlegerig (dat hoeft echter niet) en hebben vaak neiging tot stijfheid en contracturen. Als er geen maatregelen worden genomen is hulp die de cliënt nodig heeft fysiek overbelastend voor de zorgverlener. Daarom is het nodig gebruik te maken van hulpmiddelen die de handelingen volledig over nemen. Bij cliënten in Mobiliteitsklasse E is het stimuleren of onderhouden van de mobiliteit geen doelstelling (meer). Het verlenen van optimale zorg en het voorkomen of beperken van de complicaties van immobiliteit, zoals decubitus, staat op de voorgrond.

